

βουτηχτού ή, Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βουτηχτής*.

Ὑδροδόχος λάρναξ ὑπὸ τὴν κρήνην, εἰς τὴν ὁποίαν καταρρέει τὸ ὕδωρ.

βουτιά ή, *βουτία* Ζάκ. *βουτιά* Εὐβ. (Κύμ.) *βουτιά* κοιν. *βουτι-τιά* Μεγίστ. *βουτιά* Πελοπ. (Μάν). *βουθιά* Κρήτ. *φουδιά* Θράκ. (Καλαμ.) *βουτιά* Κάλυμν. *μπουτιά* Κέρκ. (Νύμφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βουτιῶ*. Ὁ τύπ. *βουτιά* κατ' ἐπένθεσιν, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 1 (1901) 227. Διὰ τὸ τσ τοῦ τύπ. *βουτιά* πβ. KDieterich, Süd. Sp. raden 60.

A) Κυριολ. 1) Ἡ διὰ τῆς κεφαλῆς κατάδυσις εἰς τὸ ὕδωρ κοιν. *Δίνω - κάνω βουτιά* (καταδύομαι εἰς τὸ ὕδωρ) κοιν. Τοῦ ὅσκα δὲ *βουτιές* (τὸν ἐβύθισα δις εἰς τὸ ὕδωρ) Κεφαλ. Τὸ *δερφί* ξενερώνει καὶ πάει ὅλο *βουτιές* (ὁ δελφὶν ἐκτινάσσεται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ καταδύμενος προχωρεῖ) αὐτόθι. || Φρ. *Κάνω βουτιά* ὅς τὸ φαῖ (ἀρχίζω νὰ τρώγω ἐν σπουδῇ) πολλαχ. Συνών. *βούτα* 1, *βουτακιά*, *βούτη*. 2) Ἡ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κολύμβησις σύνθηθ. *Παίρνω βουτιά*. Ἐκαὶ *βουτιά* εἴκοσι μέτρα σύνθηθ. *Με μὰ βουτιά βγαίνει ἀπὸ τὸ μῶλο ὅς τῇ σηματοδύρα* Λεξ. Δημητρ. Συνών. *βούτημα* A 2, *βουτηξιά* 2, *μακροβούτι*. 3) Ἡ κατάδυσις τοῦ δύτου κατερχομένου ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης πρὸς ἀλιεῖαν σπόγγων σύνθηθ. 4) Κατὰ πληθ., αἱ περιοδικαὶ καταδύσεις τῆς πύρας τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς προνευστασμούς Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Συνών. *σκαμπανέβασμα*.

B) Μεταφ. 1) Ἀποφασιστικὴ ἐπιχείρησις πολλαχ. *Ἐκαμε καλὴ βουτιά* (ἐκέρδισε πολλά, ὠφελήθη μεγάλως) Χίος. 2) Κέρδος ἐπιλήψιμον σύνθηθ. 3) Ἀρπαγή, κλοπή, ὑπεξαίρεσις σύνθηθ. *Ἐκαμε μεγάλη βουτιά ὅς τὸ ταμεῖο κ' ἔγινε ἄρατος* Λεξ. Δημητρ.

βουτιάζω ἀμάρτ. *βουτιάζον* Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βουτιά*.

Μετβ. *βυθίζω* καὶ ἀμτβ. *βυθίζομαι*: *Βούκισε τὸν ἄντε* (βούτηξε τὸ ψωμί). *Βουκίζου* ἔμ σα ψάρι (βουτᾶ σὰν ψάρι).

βουτινάδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *βουτ'νάδ'κους* Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βουτινάς* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *βουτινάδες* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικος*.

Ὁ προσδιάζων ἢ ἀνήκων εἰς τὸν δύτην: *Χουρὸς βουτ'νάδ'κους* (ὁ χορὸς, τὸν ὁποῖον χορεύουν οἱ δῦται).

βουτινάς ὁ, ἀμάρτ. *βουτ'νάς* Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. **βουτίνι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ας*.

Δύτης. Συνών. *βουτηχτής* A 1.

βουτίτσα ή, κοιν.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. *βουτιά* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτσα*.

Μικρὰ κατάδυσις.

βουτόκ-κο τό, Καπ. (Φάρας.) *βουτόκ-κο* Καπ. (Φάρας.) *βοτόκ-κο* Καπ. (Φάρας.) *β'τόκ-κο* Καπ. (Φάρας.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. *βουτί*, δι' ὃ ἰδ. *βουτσι*, διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *όκ-κο*.

Ὑδρία: *Φορτωμένο ὅς σὴ γάχιν ἂ φ'τόκ-κο νερό*.

βουτολόγος ὁ, ἀμάρτ. *ἄβουτολόγος* Πελοπ. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *βουτιά* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *λόγος*, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῇ 22 (1910) 247.

Ἀνθρωπος τοῦ συμφέροντος: *Ὅλοι οἱ ἔμποροι εἶναι ἄβουτολόγοι*.

βουτομέα, ή, ἀμάρτ. *βουτομέα* Στερελλ. (Ἀκαρν.) *βουτομέα* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *βούτομο*.

1) Ἐλειογενὲς θαμνώδες φυτὸν (*frutex paluster*) Καλαβρ. (Μπόβ.) 2) Τόπος ἐλώδης, ὅπου φύεται βούτομον Στερελλ. (Ἀκαρν.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βουτομέα* Στερελλ. (Ἀκαρν.).

βουτόμι τό, ἀμάρτ. *βουτούμι* Κέρκ. *βουτίμι* Πελοπ. (Αἰγ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *βούτομο*.

1) Τὸ φυτὸν βούτομον Πελοπ. (Αἰγ.) 2) Τόπος ὑγρὸς, εὐφορὸς Κέρκ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βουτούμι* Παξ. καὶ *Βουτούμι* τά, Πελοπ. (Σαραντάπ.)

βούτομο τό, Καλαβρ. (Μπόβ.)—ΠΒλαστ. Ἀργῶ 337 ΠΓεννάδ. 901—Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 447 καὶ 456 Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. *βούτομο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *βούτ'μο* Πάρ. (Λεῦκ.) *βούτιμο* Νάξ. (Δαμαρ.) Πάρ. Πελοπ. (Αἰγιάλ.) Ἀργολ. Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Κορινθ. Λάστ. Σαραντάπ. Σουδεν. Τρίκλ.)—ΠΓεννάδ. 901—Λεξ. Βλαστ. 456 Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. *βούταμο* Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. Πελοπ. (Καρδαμ. Οἶν.) Τσακων. *βούταμον* Καλαβρ. *βούτομα* Καλαβρ. (Μπόβ.)—ΠΓεννάδ. 423—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. *βούτιμα* Πάρ. κ. ἀ.—ΠΓεννάδ. 423 Βλαστ. 459 Ἐλευθερουδ. *βούτομος* ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. *βούτομος* Χίος κ. ἀ. *βούτιμας* Σῦρ. *βούταμος* Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. Πελοπ. (Μάν. Λακων.) κ. ἀ. *βούταμο* Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. *βούτομον*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929/32) 201.

1) Ἀγριόχορτα τῶν ἐλῶν κτηνοτροφικά α) Βούτομον τὸ σκιαδιοφόρον (*butumus umbellatus*) τῆς τάξεως τῶν ἀλισμωδῶν (*alismaceae*), τὸ ἀρχ. βούτομον ἢ βούτομος. β) Σκίρπος ὁ λιμναῖος (*scirpus lacustris*) τῆς τάξεως τῶν κυπειρωδῶν (*cyperaceae*), χρήσιμον πρὸς πλεκτικά ἔργα καὶ παραγεμίσματα σαγμάτων. γ) Τύφη ἢ στενόφυλλος (*typha angustata*) τῆς τάξεως τῶν τυφωδῶν (*typhaceae*), ἢ ἀρχ. τύφη, χρήσιμος πρὸς κατισκευὴν ψαθῶν, συνών. *ψάθα*, *ψαθί*, *ἀφραῖτο* (ἰδ. *ἀφραῖτος* B 2), καὶ τύφη ἢ πλατύφυλλος (*typha latifolia*), ὁ ἀρχ. φλούς, συνών. *φλούδι*. δ) Θρύον τὸ κυλινδρικόν (*imperata cylindrica*), τὸ ἀρχ. θρύον, συνών. *δεματόχορτο*, *δεματιά*, *θρύος*, *μαχαιρίδι*, *ραγάζι*, καὶ ὁ λάγουρος ὁ ψοειδής (*lagurus ovatus*), ἀμφότερα τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*gramineae*). 2) Τὸ φυτὸν ἀλιχάνη, ὁ ἰδ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Βούτομο* Κρήτ. *Βούτιμα* Πάρ. *Βούτομος* Κέως. [**]

***βουτόξυλο** τό, *βνός'λο* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὗς. *βουτιά*, παρ' ὃ καὶ *μπουτιά*, καὶ *ξύλο*. Ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὸ γάλα διὰ νὰ βγάλουν τὸ βούτυρον.

βουτοπούλλι τό, Νάξ. Πελοπ. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βουτιῶ* καὶ τοῦ οὗς. *πουλλί*.

Τὸ πτηνὸν *βουτηχτάρα*, ὁ ἰδ.

